

V CELJU JE BILA 28. MARCA LETOŠNJA VOLILNA SKUPŠČINA PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE

NEUREJENA LASTNINA ŠE BURI DUHOVE

MARJAN RAZTRESEN

V veliki sejni dvorani častitljivega celjskega Narodnega doma na Trgu celjskih knezov je bila 28. marca letošnja volilna skupščina Planinske zveze Slovenije, ki se je v nasprotju s pričakovanji nekaterih črnogledih opazovalcev po manj kot šestih urah končala brez vsakršnih zapletov. Na čelu osrednje slovenske planinske organizacije bo najpozneje do konca maja leta 2002 dosedanja predsednik **Andrej Brvar** iz PD Ljubljana Matica, ki mu bo desna roka pet podpredsednikov, in sicer **Janez Duhovnik** iz PD Medvode, **Franc Ekar** iz PD Kranj, **Borut Peršolja** iz PD Domžale, **Tone Škarja** iz PD Kamnik in **Adi Vidmajer** iz PD Prebold.

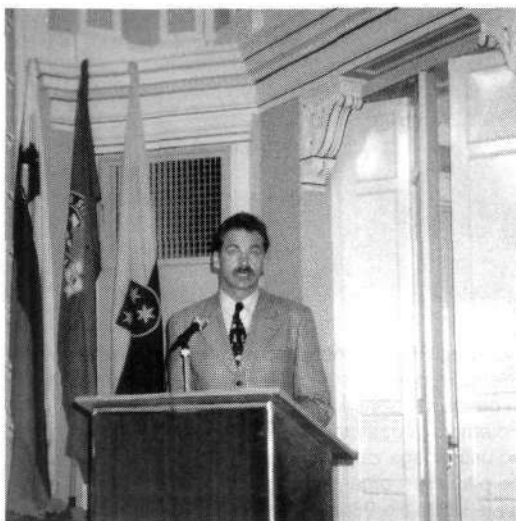
KOMAJ POLOVIČNA UDELEŽBA DELEGATOV

Skupščina se je v dvorani, na oder katere so posebej za to priložnost obesili ogromno sliko Ojstrice iz Robanovega kota, delo slikarja **Jožeta Napotnika** iz Šmartnega ob Paki, v dvorani, okrašeni s štukaturami in velikim lestencem, začela ob 9.45 s planinsko himno Oj, Triglav, moj dom, ki jo je zapel oktet Studenček pod vodstvom **Iva Kneza**, zbrani delegati planinskih društev in gostje pa so, kot se ob himni spodobi, vstali. Potem ko so zborovalci poslušali še nekaj pesmi tega okteta, je ob ogromni sliki na oderu marsikdo gotovo postal pozoren na kažipot z napisom »Nazaj v planinski raj«, »ki je kar prava smer ob razprtijah sedanjega časa«, kot je dejal scenarist letošnjih skupščinskih dogajanj v Celju **Maksimilijan Korošec** iz PD Šoštanj.

Kratki slavnostni govorniki so bili celjski župan dipl. inž. **Jože Zimšek**, predsednik celjskega občinskega sveta **Alojz Oset** in predsednik PD Celje **Edvard Stepišnik**; prvi je govoril predvsem o zgodovini Celja in njegovih knezov, zadnji o Savinjski podružnici Slovenskega planinskega društva, »katere pravni nasledniki smo mi«, kot je dejal. Ob tem je izrazil upanje, da bi nehali kopati po neprijetni planinski preteklosti, pri čemer je omenil kočo na Molički planini, katere ruševine so tudi lahko kar lep opomin na preteklost, medtem ko imamo zdaj v njeni bližini Kocbekovo kočo, imenovano po znamenitem planincu. Dejal je, da »bo naša zveza gotovo našla dovolj moči in iz sedanjih nesporazumov prišla prenovljena in še močnejša«.

81.000 ORGANIZIRANIH PLANINCEV

Ob 10.15 se je delovna skupščina v resnici začela z minuto molka v spomin na pet slovenskih gorskih reševalcev, ki so umrli na Turski gori, in na druge v zadnjem letu umrle alpiniste in druge gornike. Na predlog predsednika Brvarja je nato za mizo na odru sedlo petčlansko delovno predsedstvo, katerega predsednik je bil Edvard Stepišnik, člani pa **Metka Podlipnik** iz PD Polje, **Bogdan Seliger** iz PD Horjul, **Tomaž Willenpart** iz

Predsednik PZS je bil in je ostal Andrej Brvar, ki bo slovensko planinsko organizacijo popeljal v 21. stoletje

PD Ljubljana Matica in **Edvard Privšek** iz PD Rimske Toplice. **Jože Malenšek** iz PD Velenje kot predsednik ter **Živko Drekonja** iz PD Kranj in **Ciril Tovšak** iz mariborskega PD Jakob Aljaž so po izvolitvi postali verifikacijska komisija, **Dragica Onič** iz PD Poljčane kot predsednica ter **Božo Jordan** iz PD Šempeter v Savinjski dolini in **Miro Malnaršič** iz PD Vrhnika kot člana pa volilna komisija.

Verifikacijska komisija je ugotovila, da je od 214 planinskih društev, ki so člani PZS, prisotnih 114 delegatov oziroma predstavnikov planinskih društev, kar je 53,27 odstotka, in delegat PZS, kar zadostuje, da skupščina sprejema odločitve.

POROČILO PREDSEDNIKA BRVARJA

O delu upravnega odbora PZS in njegovih organov v letu 1997 je poročal predsednik Andrej Brvar, ki je med drugim povedal, da je bilo lani v 211 planinskih društev vključenih 81.099 članov, kar je pol odstotka manj kot leto dni prej, od tega največ, 51.802, članov B, medtem ko je bilo članov C 27.869 in članov A 1428. Obisk v slovenskih planinskih kočah je bil lani približno enak kot leta 1996, v nekaterih kočah pa manjši, v gore je bilo razmeroma veliko enodnevnih izletov in tur, kar se je poznalo pri nočitvah. Žal je lansko leto zaznamovalo nadpovprečno veliko ponesrečenih v slovenskih gorah, za kar je bil po Brvarjevem prepričanju eden od vzrokov odtujenost od narave, saj planinstvo vse manj ostaja način življenja, cilji obiskovalcev so vse zahtevnejši, to pa jih sili v večje tveganje. Zato je PZS pozvala vse, ki oblikujejo javno mnenje, naj gorā ne prikazujejo

Petčlansko delovno predsedstvo je na odru in pod veliko sliko odlično opravilo svoje delo.

Foto: Marjan Raztresen

le v idealizirani podobi, ampak celovito z vsemi nevšečnostmi in nevarnostmi, ki lahko doletijo nepripravljene in nevešče obiskovalce gora.

Potem ko je poudaril velik pomen lanskoletnega izredno uspešnega zasedanja generalne skupščine svetovne planinske organizacije UIAA v Kranjski Gori, ki se ga je udeležilo 98 udeležencev in 134 spremljevalcev iz 38 držav, ki so po svetu ponesli glas o gorski (in s tem tudi turistični) Sloveniji, je omenil »centrifugalne sile« v planinski organizaciji in predvsem v njeni Gorski reševalni službi, ki je kot javna služba vključena v državni sistem zaščite in reševanja: nič več ni v njenih vrstah denarnih težav, zato so se štiri postaje brez poprejšnjega dogovora formalno osamosvojile in se odtrgale od matičnih planinskih društev, zdaj pa terjajo pravno ureditev zatečenega stanja in ponujajo model osamosvojitve GRS iz PZS.

Vse drugo, o čemer je govoril, je bil le povzetek tistega, kar je natančno popisano v posebni številki Obvestil PZS, v katerih so natisnjena gradiva za to skupščino in kar so pripravili načelniki in predsedniki komisij in podkomisij: za alpinizem, vrhunski alpinizem in alpinistično smučanje, za športno plezanje, odprave v tuja gorstva, mladinske komisije, komisije za vzgojo in izobraževanje, gospodarske komisije, komisije za pota, za varstvo gorske narave, založniškega odbora, za mednarodno sodelovanje, za gorsko reševalno službo in Planinskega vestnika.

KOČE IN POTI NA GORAH

Po kratkih poročilih nadzornega odbora in častnega razsodišča ter po podatku, da je finančno poročilo podrobno navedeno v Obvestilih, je burno razpravo, ki ni zadevala samo omenjenih poročil, začel **Janez Korošec** iz PD Srednja vas v Bohinju, ki je nasprotoval zidavi novih planinskih koč v skoraj neposredni bližini sedanjih. Skliceval se je na sklep ene od skupščin PZS, da naj planinskih postojank ne bi gradili bližje od treh ur hoje od že obstoječih, zdaj pa hočemo med drugim postaviti kočjo le nekaj minut hoje od Koče pod Bogatinom. Poleg tega je dejal, naj zdaj v kočah ne bi zniževali

vali doseženega standarda. Kot odgovor na ločitev nekaterih delov planinske organizacije pa je dejal, naj iz vrst Zveze odide, kdor pač hoče, vendar naj prej poplača, kar je dosegel s financiranjem PZS.

Živko Drekonja iz PD Kranj je govoril o planinskih tovornih žičnicah, ki so ob vsem drugem nadvse uporabne tudi za gorsko reševanje, ko ob neugodnih vremenskih razmerah odpovedo vsi drugi načini transporta, zato naj bi lastnikom takih žičnic povrnili stroške ob reševanju, kot jih, na primer, pri helikopterskem reševanju. Kar zadeva odcepitev nekaterih postaj GRS od PZS, pa je razpravljalec menil, da je to nečedno dejanje. – Poleg tega je govoril še o planinskih poteh, ki potekajo po zemlji, za katero morajo lastniki plačevati davek, in se zavzel za to, da je treba takšno stanje legalizirati.

Tomaž Willenpart iz PD Ljubljana Matica je spraševal, ali so vzdrževalci planinskih poti kakorkoli kazensko odgovorni, če se na teh poteh zgodi nesreča, in izrazil prepričanje, da imajo z izobraževanjem in izpiti planinska društva prevelike stroške, ustrezna komisija pri PZS pa s tem neupravičeno preveč zasluži.

Načelnik Komisije za pota **Tone Tomše** je mnenja, da marsikatero planinsko društvo za vzdrževanje planinskih poti ne najde motiva, razen če poti ne peljejo do njihovih planinskih koč. Ob tem se je zavzel tudi za zaščito Knafelčeve markacije in planinskih smernih tabel ter za to, naj planinska društva ne spreminjajo statusa planinskih poti.

Tomaž Rusinovič iz PD Integral je govoril o nedoslednostih pri reklamah v gorah: medtem ko naj na planinskih kočah in v njih ne bi bilo komercialnih reklam, naj bi bile na vseh smernih tablah, ki jih financira Telekom, reklama tega podjetja. Dejaj je še, naj bi bila PZS »bolj naša zveza, v kateri bi bilo vse horizontalno, ne pa hierarhična struktura«.

Borut Vukovič iz PD Litija je načel potem še večkrat omenjano vprašanje planinske lastnine: planinske kočje naj bi prenesli v last planinskih društev, medtem ko bi zemlja ostala v lasti PZS, »zdaj pa naj bi bila partnerja solastnika, kar ni v duhu sklepov lanske skupščine PZS; to naj bi bila nekakšna varovalka, da društvo te

lastnine ne bi moglo odtujiti. Dejal je tudi, da postaja GRS sicer lahko izstopi iz PZS, vendar brez kapitala in sredstev, ki jih je pridobila pod streho PZS. Naposled se je ob denarni skrbi krovne organizacije predvsem za visokogorje zavzel za to, da bi pod to streho ustanovili komisijo za sredogorje, ki bi ščitila interese objektov v teh nekoliko zapostavljenih planinskih predelih.

Tudi **Slavko Potrata** iz PD Trbovlje se je ustavil pri terminu »solastnik«: čeprav je bila v zgodovini ta lastnina knjižena na različne lastnike, je zdaj v številnih primerih de iure lastnik PZS, de facto pa PD, ki ponavadi dobro gospodari s tem premoženjem.

PLANINSKO LASTNIŠTVO IN SOLASTNIŠTVO

Aleš Arih iz PD Maribor se je prav tako spotaknil ob mačehovski odnos planinske organizacije do društev, ki delujejo predvsem v sredogorju in »se nam članarina, ki jo odvajamo PZS, nikakor ne vrača«. Predvsem bi bilo treba po njegovem prepričanju planinskim društvom vrniti premoženje, ki so jim ga leta 1945 nacionalizirali, »za kar bomo izkoristili vsa pravna sredstva«, kot je rekel.

Obema je odgovoril načelnik Gospodarske komisije pri PZS **Metod Kovač**: solastništvo so že vzpostavili ali naj bi ga v primerih, kjer je bila PZS edini lastnik planinske koče, kar pa zadeva zemljišče ob koči, je v lanskoletnem sklepu navedena uporaba zemljišča in ne lastništvo.

Franc Pahovnik iz PD Gornji grad je vprašal, zakaj je na zemljevidu iz leta 1996 Menina planina prerezana na pol, medtem ko je bila na prejšnjem zemljevidu upodobljena v celoti, **Milan Naprudnik**, predsednik založniško izdajateljskega sveta PZS, pa mu je odgovoril, da

je na zemljevidih več podobnih primerov, ker so založniki pač vpeti v formate zemljepisnih kart.

Stanko Jaki iz PD PTL se je zavzel za ponovno uvedbo propagandne komisije v PZS in za vnovično glasovanje za najpriljubljenejšo planinsko kočo, ki pa naj bi bilo posodobljeno.

Tudi **Jože Murko** iz PD TAM je govoril predvsem o lastništvu in dejal, da bi morali sprožiti ustavni spor, če se o določenem primeru ne bi mogli dogovoriti. V določenem času pa bi ta vprašanja vendarle morali urediti, kajti samo lastnik lahko najbolje gospodari s svojim premoženjem, sicer pa se lahko dela škoda; varoval, ki bi preprečevale odtujitev tega planinskega premoženja, v take lastninske listine ne bi bilo pretežno vgraditi. – Omenil je tudi Gorsko stražo, ki je v gorah popolnoma brez pooblastil, pa bi jih morala dobiti, in še tretjo planinsko kategorijo: če je najvišja kategorija visokogorje in nižja sredogorje, v katero kategorijo potem sodi, na primer, Kostelsko?

PREDRAGA GENERALNA SKUPŠČINA UIAA?

Ivko Bergant iz PD Tržič je spregovoril o nelojalni konkurenci in poslovanju na črno v gorah: »njegovo« planinsko društvo vzdržuje štiri planinske koče, v njihovi okolici pa je 10 do 15 nekakšnih okrepevalnic, tudi na planšarijah, ki so v finančnem poslovanju brez nadzora, tudi sanitarnega in davčnega; Gospodarska komisija pri PZS bi morala nekako posredovati in izposlovati red.

Marko Goršič iz PD Podpeč-Presej je omenil Komisijo za varstvo gorske narave, ki je popolnoma brez denarja in torej tudi zaradi tega ne more posredovati ob grobih posegih v naravo, kritiziral je preskopo poročilo

namesto komentarja

VSI DRUGAČNI

Kdo ve, kje je natančna meja med demokracijo in diktaturo: ali v diktaturi res smejo javno govoriti samo oblastveno posvečeni in ali v demokraciji v resnici lahko prav vsak javno pripoveduje čisto vse, kar mu pade na pamet.

Ker je planinstvo seveda tudi del javnega življenja, veljajo zanj enake norme kot za druge dejavnosti: če smo vsi drugačni in vsi enakopravni, kot je med drugim objavljeno v letošnji marčni številki »uradnega lista« Planinske zveze Slovenije, v Obvestilih, bi naj bili enako dovoljeni in enakopravni vsi glasovi, četudi so še tako drugačni.

Tak uvod je bil potreben zaradi kar obsežne rubrike Odmevi v Planinskem vestniku: marsikdo se ne strinja z objavljenim mnenjem ali stališčem, pa če je še tako uradno, in dá k temu svoj ugovor, ki je seveda objavljen, če le ni žaljiv ali nesramen. Ko se prva ali tretja stran s tem stališčem ne strinja v celoti,

napiše svoje mnenje, ki je kajpada objavljeno, ker živimo v demokratični družbi, v kateri smo vsi drugačni in vsi enakopravni. Le redko se je zadnja leta zgodilo, da je kateri od bralcev v svoji drugačnosti pribil, da ima teh pričkanj dovolj, da je bil njega dni Planinski vestnik revija, ki se z razprti jami ni ukvarjala in da zato takšnega glasila planinske organizacije ne bo več prebiral in ga torej odpušča.

Če gre za drobne probleme, govorimo pri razhajanjih mnenj o preprikih, če gre za velike, o polemikah. Zadnja leta je v slovenskem planinstvu nekaj velikih tem, o katerih je vredno na dolgo polemizirati: »Vodila pri delu Planinske zveze Slovenije in planinskih društev« so po več kot enoletnih razpravah namerali sprejeti na letošnji marčni skupščini PZS, vendar so razpravo podaljšali še za eno leto, ta čas pa lahko prav vsak član slovenske planinske organizacije o tem javno pove svoje mnenje.

In če sme o tem, zakaj ne bi smel o drugih zadevah, na katere vsi nimamo enakega pogleda? Seveda se razumemo, za kaj gre; »Vodila« so samo primer, mišljene so seveda tudi druge polemike.

Marjan Rastresen

Volitve so bile tajne, javno so delegati planinskih društev glasovali samo za pet podpredsednikov PZS.

Komisije za mednarodno sodelovanje, izrazil prepričanje, da so bili za generalno skupščina UIAA v Kranjski Gori preveliki stroški, in menil, da bi moral biti predsednik PZS na tem mestu profesionalac, ki bi na najrazličnejših ravneh, tudi v parlamentu, lobiral za planinstvo, saj bi bila lahko ciljna skupina 90.000 ljudi za marsikoga še kako zanimiva...

Načelnik Komisije za Gorsko reševalno službo **Danilo Škerbinek** je pojasnil, da se bodo postaje GRS, ki so postale pravne osebe, vnovič vključile v Komisijo za GRS in bo vse tako, kot je bilo. Ko je govoril o lanskoletnih gorskih nesrečah, je dejal, da izstopa število nesreč individualistov, zato morajo planinska društva več pozornosti posvetiti društvenim planinskim izletom in vzgojnemu delu, težje ture pa naj bi vodili usposobljeni vodniki; ob tem je poudaril, da je GRS lani organizirala posvetovanje Gore in varnost, ki so se ga izven GRS udeležili le trije poslušalci.

Tajnik PZS **Janko Pribošič** je dal nekaj pojasnil o denarju iz planinske članarine in državnega proračuna, ki ga ni mogoče prelivati, ker je izključno namenski, na primer izključno za sanacijo visokogorskih postojank. Pojasnil je tudi strošek za generalno skupščino UIAA, za kar je prišel denar iz različnih virov; največji del so plačali celo udeleženci sami, medtem ko je PZS dala 1,9 milijona tolarjev, »vendar nam po odzivu in učinku, ki ga je imela skupščina, tega denarja ne sme biti žal, ker se bo še dobro obrestoval«, kot je rekel.

EN SAM KANDIDAT ZA PREDSEDNIKA

Ob pol enih je bila razprava o poročilih končana, delegati so sprejeli lanskoletna poročila, tudi finančno, z enim vzdržanim in enim odklonilnim glasom, enako so popolnoma brez razprave sprejeli finančni načrt PZS za letošnje leto, ki bo na približno enaki ravni kot je bil lanski in predlanski, za nekatere komisije pa bodo omejena sredstva. Takisto so bila soglasno sprejeta poročila nadzornega odbora in častnega razsodišča. Ko so delegati razrešili dotedanje organe PZS in ko je bilo sklenjeno, da bodo volitve tajne, se je oglasil Andrej Brvar, izrazil obžalovanje, da je edini kandidat za

predsednika (čeprav je bilo še konec lanskega leta slišati, naj bi za to mesto kandidiralo kakšnih sedem bolj ali manj znanih planincev), položil zbranim in kandidatom za druge funkcije na srce, naj bi vsak odgovorno prevzel svoj del odgovornosti, obljubil, da bosta planinski vzgojni center v Bavšici in planinski muzej v Mojstrani slejkoprej ena od njegovih velikih dolžnosti, z obžalovanjem povedal, da je stanje v slovenskem alpinizmu zadnja leta zaskrbujoče, saj smo izgubili vrh svojega alpinizma, in dejal, da se bo vseskozi odločno zavzemal za nestrankarsko Planinsko zvezo Slovenije.

Predlagal je tri sklepe, ki naj bi jih sprejeli delegati: da naj mandat izvoljenih funkcionarjev traja do 30. maja 2002 in ne le do konca marca tega leta, saj je do konca marca izredno težko pripraviti zaključne račune, da naj delegati izvolijo od sedmih podpredsedniških kandidatov pet, ki jih je poimensko navedel, ti pa bi pokrivali svoja področja, in naj bi pet podpredsednikov volili javno z dvigovanjem rok, potem ko bodo znane volitve predsednika.

UČINKOVITEJŠE DELO SKUPŠČINE

Čeprav naj bi v nadaljevanju delegati razpravljali o vodilnih pri delu PZS in planinskih društev, so razpravljali o tem in še o marsičem, kar ima nemara le posredno zvezo s prihodnjo usmeritvijo planinske organizacije.

Janko Kovačič iz PD Poljčane in MDO Podravja je med drugim dejal, da je nedopustno, da upravni odbor predlaga kandidate za funkcije v PZS, kar po njegovem prepričanju pomeni nezaupnico bazi. Dejal je tudi, da iskanje nekakšnih sovražnikov ne sodi v močno planinsko zvezo.

Aleš Maček iz PD Zagorje je brez dlake na jeziku povedal, da PZS ni nikoli nič vložila v gradnjo planinskih koč, ampak je vse, kar ima, dobila po administrativnih poteh, zato je nemoralno in nepošteno, da pravim lastnikom noče dati tistega, kar so sami zgradili. Poudaril je, da naj bo Zveza kolikor je le mogoče močna, ker bodo tako tudi društva močna. Povedal je, da tako številna skupščina ni dovolj operativna in da »v nobeni dvorani nikoli ne bi bilo dovolj stolov, če bi na skupščino prišli vsi delegati«. Zato se je zavzel za skupščinske delegate iz meddruštvenih odborov, ki naj bi bili zveza med PD in PZS.

Podobno se je **Tomaž Vrhovec** iz majhnega ljubljanskega PD Jeglič zavzel za pokrajinske planinske zveze, statut Zveze pa naj bi po njegovem mnenju dopolnili tako, da bi na tisoč članov društva izvolili enega delegata za skupščino PZS, medtem ko bi več majhnih društev imelo skupnega delegata, prav tako pa bi večja društva z več pomembnimi dejavnostmi imela več delegatov in s tem večji vpliv.

Tomo Mulej iz PD RTV Ljubljana je predlagal, naj bi bilo leta 2000 zborovanje slovenskih planincev v središču Slovenije, na Slivni pri Vačah, **Vinko Caf** iz PD Ruše pa je zahteval, naj bi PZS popravila krivico, ki jo trpijo nekatera planinska društva, ko so jim po vojni odvzeli gozdove, na primer pri Arehu na Pohorju, kate-

Če bi na skupščino prišli delegati vseh slovenskih planinskih društev, bi bila dvorana nemara premajhna, tako pa je bilo spredaj še precej praznih sedežev.

dobila Fizikultura zveza Slovenije in od nje njena naslednica PZS.

Tomaž Willenpart iz PD Ljubljana Matica se je zavzel za tak sistem dela skupščine PZS, da bi delegati posameznih društev prihajali na zasedanja z določenim številom glasov, ki bi bili odvisni od društvene dejavnosti – kot nekakšni delničarji torej.

Eden od redkih, ki je v tej razpravi omenil dokument Vodila pri delu PZS, je bil **Aleš Arih** iz PD Maribor; ni mu jasno (in z njim še marsikomu drugemu), ali gre pri tem za dolgoročni načrt ali za nekakšno vizijo delovanja PZS. Toda brž ko je izrazil ta pomislek, je mnogo dlje govoril o lastniških vprašanjih, konkretno o Mariborski koči in šestih hektarih gozda, ki je po njegovem prepričanju posest te koče – »in to smo 50 let vzdrževali samo s trmo, ker od PZS, ki se je pokazala kot slab gospodar, ni bilo pomoči«. V ilustracijo je omenil Pajkov dom, katerega sosed z buldožerjem rije po gozdu, ki je lastnina PZS, iz Ljubljane pa tega seveda ne morejo učinkovito urejati, ampak bi lahko še domačini, ki so stalno tam in poznajo razmere.

KJE JE V RESNICI BAZA PZS?

Tudi **Lojze Cuznar** iz PD PTL je soglašal z reorganizacijo skupščinskega dela PZS, **Jože Melanšek** iz PD Velenje in Savinjskega MDO pa je na začetku svoje kar dolge razprave rekel, naj ga delovni predsednik ne prekinja, ker bo sicer nadaljevanje njegove razprave povedal drug delegat. Prvi je predlagal, naj bi v dokument »Vodila pri delu PZS«, ki imajo dolgoročne cilje, vnesli pripombe skupščine, pripravili kdaj pozneje še okroglo mizo o tem, leta 1999 pa Vodila nemara sprejeli.

Alojz Nunčič iz PD Dobrepolje je dejal, da skupščina PZS ne sme postati nekakšen debatni krožek, zavzel pa se je za to, naj ima – kot doslej – vsako društvo v skupščini enega delegata, večja društva pa odvisno od svojih dejavnosti še dodatne člane.

Tone Škarja iz PD Kamnik, sicer podpredsednik PZS, je bolj ali manj retorično vprašal, ali je prava baza nekega večtisoočlanskega društva v resnici njegovo celotno članstvo, saj se na društvenem obnem zboru zbere le nekaj deset članov. Marsikdo si namreč s čla-

narino kupi članstvo in ugodnosti. Vrh te planinske organizacije, ki v resnici največ pomeni, je nekaj slabo donosnih koč v visokogorju, prav malo ljudi je v alpinizmu, ki v svetu objektivno nekaj pomeni, prav tako je GRS maloštevilna, a pomembna organizacija v sklopu PZS. Prepričan je, da so Vodila nekakšen kompas planinskega delovanja v prihodnje, kajti »zdaj nas drži skupaj samo še inercija«.

Medtem ko je **Miro Eržen** iz PD Dovje-Mojstrana dejal, da »že imamo zemljo za planinski muzej, zdaj pa se je treba še dogovoriti, kako bomo po Sloveniji zbirali gradivo zanj«, pri čemer je bil mnenja, naj bi se kulturna komisija, ki bi jo ustanovili pri PZS, ukvarjala s tem, je bila **Dragica Onič** iz PD Poljčane edina, ki je na skupščini omenila Planinski vestnik, pozvala k branju in prednaročilu, sicer pa je – verjetno tudi v skladu s svojo naravo učiteljice – predstavila svoj optimističen pogled na PZS in hojo v gore nasploš.

NOVO VODSTVO IN ORGANI PZS

Ko je bila končana še ta razprava, so ob 15.10 razglasili rezultate volitev. Za Andreja Brvarja je oddalo svoj glas 111 delegatov, 98 je glasovalo zanj, 12 proti, en glas pa je bil neveljaven. Izmed 23 kandidatov za voljene člane upravnega odbora PZS je bilo izvoljenih 10, in sicer **Milena Brešan** iz PD Tolmin, **Tomo Česen** iz PD Kranj, **Franc Kocbek** iz PD Maribor Matica, **Jože Kodre** iz PD Celje, **Ivanka Komprej** iz PD Prevalje, **Jože Melanšek** iz PD Velenje, **Rajko Slokar** iz PD Nova Gorica, **Danilo Škerbinec** iz PD Kozjak Maribor, **Uroš Vidovič** iz PD Ptuj in **Tomaž Vrhovec** iz ljubljanskega PD Jeglič.

Za predsednika nadzornega odbora so delegati izvolili **Romana Robasa** iz PD Šmarna gora, člani pa so postali **Jože Kumer** iz PD Mozirje, **Ivana Martinc** iz PD Blagajana iz Polhovega Gradca, **Lojze Motore** iz PD Lisca in **Pavel Stropnik** iz PD Prevalje. Člani in namestniki častnega sodišča so **Ilvo Bergant** iz PD Trič, **Damjan Gantar** iz PD Polje, **France Jamnik** iz PD Kranj, **Albin Kobentar** iz PD Jesenice, **Aleš Maček** iz PD Zagorje, **Dragica Onič** iz PD Prevalje, **Janez Pečar** iz PD Vrhnika, **Slavko Rajh** iz PD Kamnik, **Slavica Tovšak** iz PD Jakob Aljaž in **Marija Vebler** iz PD Brežice. Tožilec pri častnem sodišču je **Aleksander Čičerov** iz PD Onger, njegov namestnik pa **Pavle Dolenc** iz PD Viharnik.

Naposled so delegati glasovali še za pet podpredsednikov PZS in s štirimi vzdržanimi glasovi in enim glasom proti izvolili predlagano peterico.

Predsednik delovnega predsedstva, ki je suvereno in brez vsakršnih zapletov vodil skupščinsko zasedanje, je ob koncu svojega dela objavil voljo delegatov, da Vodila pri delu PZS in PD dajo prihodnje leto na skupščini »v tretje branje«, vsaj do takrat pa na vseh ravneh podaljšajo razpravo o tem dokumentu.

Po izvolitvi se je novi predsednik Andrej Brvar v svojem imenu in v imenu drugih izvoljenih kolegov zahvalil delegatom za zaupanje, se zavzel za strpen dialog, dejal, da »bomo šli tudi s kompromisom naprej« in povedal, da je to zanesljivo njegov zadnji predsedniški mandat.